

KRISTIANSBORGSSKOLAN 2012

årskurs 7 och 8

Utsmyckning med konstnär Unna Katz

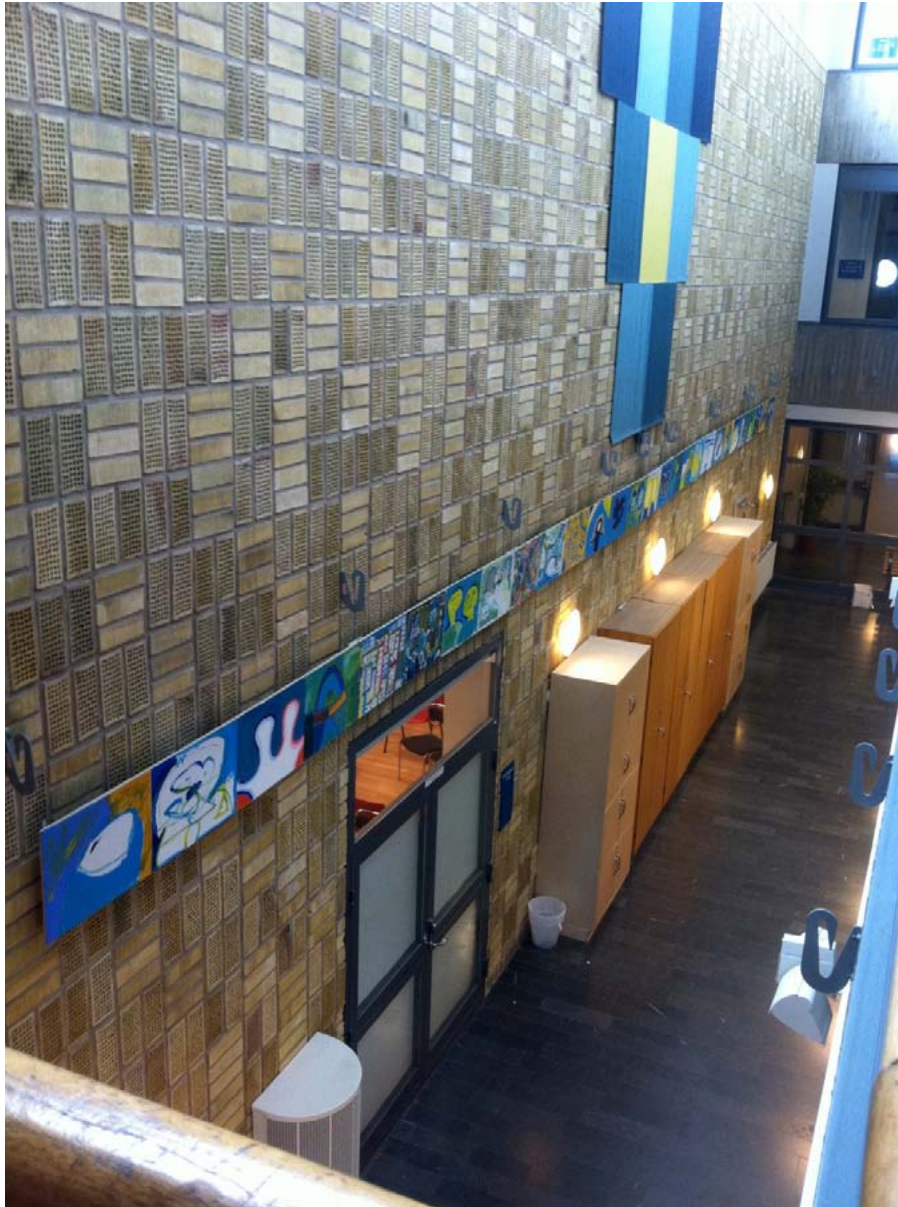
Ett elevprojekt i skapande skolas regi. 225 elever i åk 7 och 8 medverkar för att göra en varaktig utsmyckning.

Syfte

Elever ska medverka till en utsmyckning som pryder skolan.

Resultatet ska fungera i harmoni med byggnadens utseende och göra skolan till en hemtrevlig plats där eleverna satt sin prägel.

Placeringen och val av material ska vara pedagogiskt användbart och bestående.

Pedagogik

Få eleverna att delta i en kreativ process där det personliga bildspråket vaknar och utvecklas. Ett fritt skapande där kropp och själ får ett språk. I denna process är konstens väsen närvarande. Det är inte alltid lätt att göra färgval, eller att låta handen röra sig så som den önskar. Plumpar, streck, ja just ditt personliga uttryck överraskar.

Jag som konstnär inledde lektionerna med att måla inför alla grupper. Två elever får sitta modell. Jag målar med stora penseldrag mötet mellan personerna, just det tema vi ställt upp för projektet. Visar att jag inte vet hur

det ska bli från början och att det är en tillgång, visar hur streck efter streck binds ihop till en kropp, ett uttryck.

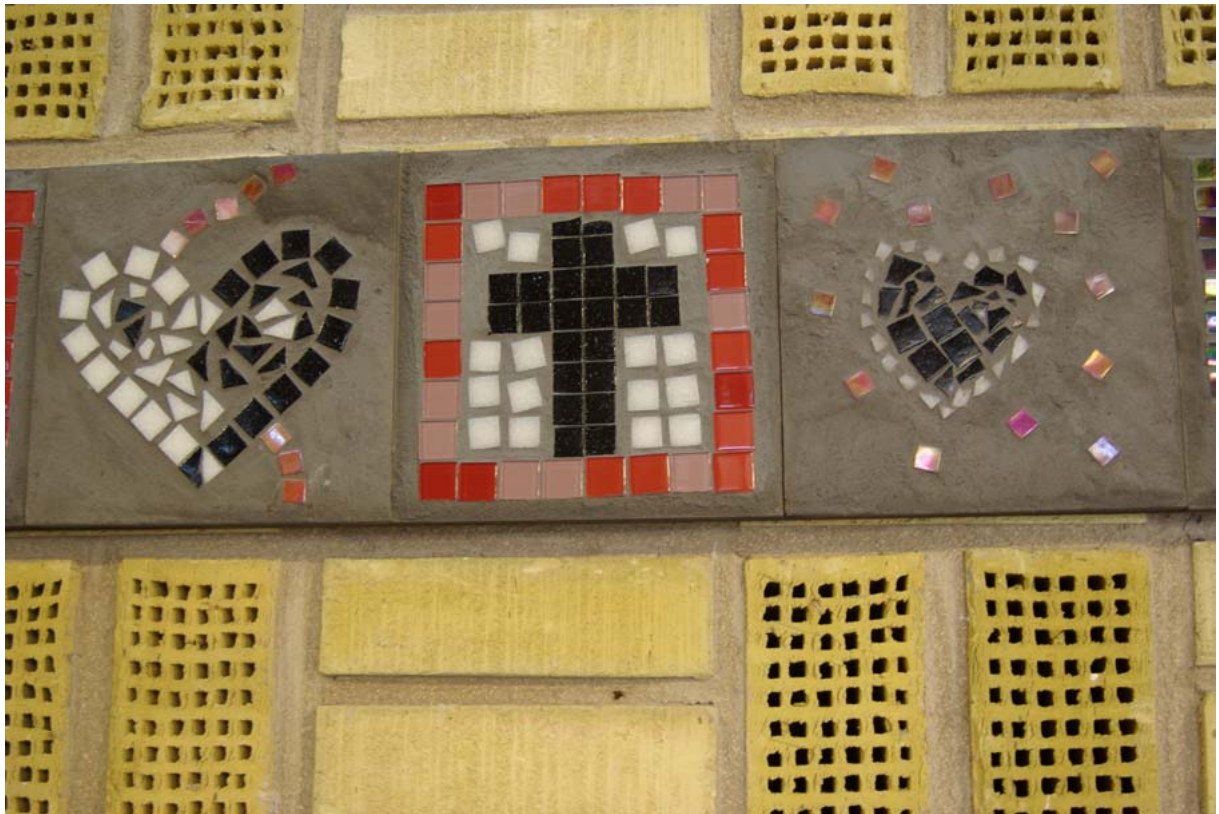
Om eleverna ska våga och kunna visa sin personlighet, måste jag våga visa den okända väg man beträder i en kreativ process där kaos och ordning skiftar. Jag vet inte vart jag är på väg, handen gör och jag följer. Jag förenklar och gör val i färg och form. Målningen går fort, ca 20 min, sedan är det elevernas tur.

Vågar vi låta handen röra sig som den vill för att lugnt lita på den egna förmågan, där hjärnan ändå skapar harmoni och balans i det till synes rådande kaoset? Eleverna blir mer och mer frigjorda och kombinerar nya färger. Den tjocka penseln förhindrar att man blir för detaljrik, förenkling blir resultatet.

Förenkling, beskärning, kroppar, relation, möte var ord som vägledde processen. Arbetet ingår i skolundervisningen för ämnet bild och blir betygssatt.

Mosaik

100 elever i åk 7 arbetar med samma tema, men med mosaik. Här är materialet och formatet en given förenklare. Färgerna är valda för att passa husets färger. Plattorna fogas med antracitgrå för att ta upp det slipade stengolvets färg. Mosaikerna monteras som långa filmremsor i samma format.

Måleri

125 elever i åk 8 målar med akrylfärg på pannåer som sedan monteras på väggarna. Desto längre tiden går, ju friare blir måleriet för att så småningom övergå till ett personligt undersökande. Några målar till slut i grupp. Många känner tydligt när deras bild är i balans och därmed färdig. Det är något som var och en övar upp efter att ha jobbat för länge med någon målning och känt att den tappar och dör.

Lärarkommentar

Inom detta konstprojekt har jag som lärare fått möta mina elever i en, till viss del, ny situation. Unnas möte med de olika elevgrupperna blev olika. I vissa grupper blev mötet väldigt direkt och med vissa krävdes det ett par träffar för att de skulle "släppa" in Unna. Det var när Unna berättade om sitt konstnärskap och visade hur hon målade som de flesta började intressera sig. Mitt och Unnas mål var att få eleverna att skapa konstverk utifrån ledord som förenkling och beskärning. Vissa grupper släppte sina föreställningar över hur man "ska" måla snabbare och där uppstod det fler experiment under arbetets gång, som exempelvis abstraktion och experimenterande med material.

Det viktiga för både mig och Unna var att eleverna även skulle kunna bedömas utifrån de styrdokument som finns i form av kursplan med kunskapskrav. Jag valde ut de delar i kursplanen för bild som jag ansåg att vi skulle beröra och presenterade detta för eleverna. För de flesta tror jag dock att fixeringen vid att uppnå en viss nivå i ett kunskapskrav blev sekundärt. När de var i gång och målade, experimenterade och planerade visade de förmågor utan att de var medvetna om det. Jag som lärare fick se ett flertal elever prestera på en högre nivå än vanligt. Flera elever höjde också sina betyg till vårterminen, då de visade förmågor motsvarande högre kunskapskrav. Detta kan man se som en lyckad bonus. Eleverna arbetade engagerat, trivdes med Unna som konstnär, kände stolthet över sina verk och visade samtidigt att de kunde bedömas utifrån kursplanen.

Elevernas prestationer och processen i det är av stort värde i sig, men syftet var ju att skapa permanenta konstverk för skolbyggnaden. Detta har vi verkligen lyckats med. Det finns en helhet och kontinuitet, samtidigt som många av konstverken är unika i sig. Mosaikkonsten gifter sig speciellt väl med skolans arkitektur då den ger ett tidstypiskt uttryck.

Mina och Unnas planer för montering av målningarna ändrades under vårt arbete. Det resulterade i att vi spred ut målningar på fler ställen än vad som var först planerat. I slutändan ger det en bra sammanhållning av utsmyckningen då den finns på alla tre våningar i huset och även i övriga utrymmen, som café och bibliotek.

Personal på skolan och eleverna har visat stor uppskattning över resultatet av utsmyckningen och jag som pedagog är mycket nöjd och stolt över det jag, eleverna och så klart Unna Katz har åstadkommit.

Karl Johansson, bildlärare